

आदिकाण्डं

८१

पतङ्गाः पक्षिणश्चैव तथा वनचराश्च ये ।
नानासत्त्वर्षभाश्चैव ह्यमेधे महाक्रतौ ॥ ३० ॥
नानासरीसृपाश्चैव नानौषध्यः प्रकल्पिताः ।
पशूनां त्रिशतं तत्र प्रत्यहं प्रोक्षितं द्विजैः ॥ ३१ ॥
अश्वत्थं चावभृथे प्रोक्षितं वैश्वदेविकं ।
कौशल्या तं ह्यं तत्र परिगम्य प्रदक्षिणं ॥ ३२ ॥
सम्यगभ्यर्चयां चक्रे गन्धमाल्यविभूषणैः ।
अध्वर्युसहिता चैनं समात्तम्य शुचित्रता ॥ ३३ ॥
रजनीं पर्युपास्तैकां कौशल्या पुत्रकाम्यया ।
तमश्चमुपतिष्ठत्याः कौशल्यायास्ततो द्विजाः ॥ ३४ ॥
ऋष्यशृङ्गादयः प्रीताः प्रायुञ्जन्त तदाशिषः ।
विशस्य चोद्धृत्य वपामश्चस्य विधिवत् तदा ॥ ३५ ॥
ऋत्विञ्चान्वितामग्नौ जुहावावाहयन् सुरान् ।
तस्याश्च नृपतिर्धूमं जघ्नौ पत्नीसहायवान् ॥ ३६ ॥
वपायां ब्रूयमानायां पावके पुत्रकाम्यया ।
ह्यस्य तस्य चाङ्गानि कल्पितानि विभागशः ॥ ३७ ॥
जुहुवुर्याजकास्तत्र यथाभागं दिवौकसां ।
समाप्य चैनं क्रमशो राजा क्रतुवरं ततः ॥ ३८ ॥
दक्षिणां व्यददात् तेषां कर्मिणां तदनन्तरं ।
प्राचीं ह्योत्रे ददौ स्फीतां दिशं बाहुबलार्जितां ॥ ३९ ॥